

Ruga câinelui

Ileana

Un câine la-nceput de înserare
Stă la geamul Domnului cel mare.
Stă și plânge fără lacrimi și tăcut,
Își șoptește rugăciunea mut.

Ajută-mă Doamne al pământului,
Ia-mi sufletul mic și dă-l vântului,
Să-l simt adiind, să mai pot spera
La o mângâiere, cumva !

Apleacă-te Doamne al pământului
Stăpânul nostru și al gândului.
Tu, ce-ai făcut noapte și zi,
Fă o minune să pot trăi !

Alungă-mi Doamne frica nebună
Ce-mi sparge inima și o face fărâmbă !
Și ia-mă Doamne, stăpâne preabun
Du-mă într-un loc mai bun!

În inima mea se așterne tăcere.
Din ochiul meu mic se prelinge durere.
Și frica nebună rămâne și ea,
Atât a rămas din viața mea.

Mă doare, mi-e frică, mi-e groază și tac.
Degeaba cerșesc o fărâmbă de ceas,
Nu-i nimeni cu mine doar moartea mea,
Așteaptă tacută să-și ia prada sa.

Primește-mă Doamne al credinței,
Al bunătății și al umilinței !
Fă pentru mine într-un sfârșit
Să fiu fericit !

Tu, Doamne al sufletelor și al luminii,
Fă o minune și izbăvește câinii !
Dă-le mâncare, apă și un loc,
O mângâiere, puțin noroc.

Noi, îngerii neștiuți ai pământului,
Te rugăm cu puterea gândului,
Dă-i omului suflet și miere

POEZII ONLINE

Să nu cunoască durere !